

عطر ضریح سیدالشهدا(علیه السلام) در حریم قدس رضوی

صحن و سرای حضرت علی بن موسی الرضا(ع) در تلاقی شورا نگیز ارادت و حماسه، آکنده از عطر کربلای معلی شد؛ لحظاتی آکنده از معنویت ناب که در آن، نسیم حریم ثارالله(ع) با شمیم عنبرین روضه منوره رضوی پیوند خورد و جان های مشتاق را در طواف بیرق حسینی به وجد آورد.

مرتضی ساقی، رئیس اداره مراسم و آیین های حرم مطهر رضوی در حاشیه این مراسم با تبیین پیشینه و مسیر نورانی انتقال این پرچم متبرک اظهار کرد: این پرچم منور که نشان از ارادت بی پایان به ساخت سیدالشهدا(ع) دارد، به طور مستقیم از عتبه عالیه حسینی توسط فرماندهی مرزبانی کل انتظامی کشور تحویل گرفته شد تا پیونده هنده قلوب پاسداران مرزهای میهن با خاستگاه ایثار و شهادت ایجاد شود.

وی در ادامه با اشاره به روند گرداندن این نماد متبرک در خطوط مرزی تصریح کرد: بیرق متبرک حسینی در امتداد حرکتی معنوی، پایگاه به پایگاه در تمامی مقرهای مرزبانی سراسر کشور طواف داده شد؛ توفیقی بی بدیل که در خلال آن، سربازان و مرزبانان سرافراز میهن اسلامی با چشمانی اشکبار و دل هایی لبریز از دلدادگی، پرچم را در آغوش کشیده، بر آن بوسه زدند و از فیض تبرک آن بهره مند شدند.

رئیس اداره مراسم و آیین های حرم مطهر رضوی افزود: استان خراسان رضوی به عنوان آخرین ایستگاه این سیر معنوی انتخاب شد و سرانجام طی آیینی رسمی، باشکوه و مذهبی، این پرچم متبرک توسط سردار شجاع، فرمانده مرزبانی خراسان رضوی و همراهی جانشین معاونت مربوطه به آستان مقدس حضرت ثامن الحجج(ع) تقدیم شد تا در این حریم امن، آرام گیرد.

این آیین معنوی در فضایی آکنده از ذکر و صلوات در حالی به فرجام رسید که جلوه اشک های شوق خادمان و حاضران، گواهی روشن بر استواری پیوند ناگسستنی دو حریم قدسی توس و کربلا بود؛ آیینی که در سایه سار پرچم سرخ حسینی و در پناه بارگاه منور رضوی، تداعی گر پیوند عمیق مرزداری از جغرافیای دین و میهن و عرض ارادت جاودانه به آستان اهل بیت عصمت و طهارت(ع) در تاریخ پرافتخار این آستان ملکوتی ثبت شد.

■ سالن ورزشی شهید ابراهیم هادی دانشگاه امام رضا(ع) افتتاح شد

سالن ورزشی شهید ابراهیم هادی دانشگاه بین المللی امام رضا(ع) با هدف توسعه زیرساخت های ورزشی و تأمین بخشی از نیازهای آموزشی دانشجویان، با حضور مدیرعامل مؤسسه تربیت بدنی بنیاد کرامت رضوی افتتاح شد.

به گزارش آستان نبوز، مراسم افتتاح سالن ورزشی شهید ابراهیم هادی دانشگاه بین المللی امام رضا(ع) سه شنبه ۱۴ مهر ۱۴۰۵ با حضور رضا امین زاده، مدیرعامل مؤسسه تربیت بدنی بنیاد کرامت رضوی و جمعی از مسئولان و اعضای هیئت علمی دانشگاه برگزار شد.

رئیس دانشگاه بین المللی امام رضا(ع) در این مراسم با اشاره به سابقه فعالیت های ورزشی دانشگاه، گفت: از اولویت های دانشگاه از زمان تأسیس، توجه به نیازهای دانشجویان در حوزه ورزش بوده و راه اندازی دانشگاه نیز با تأسیس گروه علوم ورزشی همراه شده است. ابراهیم دانشی فر افزود: دانشگاه پیش از این، سالن بمبئی چی را در اختیار داشت، اما برای برگزاری بسیاری از دروس عمومی و تخصصی ورزشی، ناچار به استفاده از سالن های ورزشی مستقل بودیم. از مؤسسه تربیت بدنی آستان قدس رضوی که در تمام این سال ها بخش قابل توجهی از نیازهای دانشگاه در زمینه سالن های ورزشی و ورزش تخصصی دانشجویان را تأمین می کرد، قدردانی می کنیم.

وی ادامه داد: با طرحی که گروه علوم ورزشی ارائه داد و پیگیری همکاران در معاونت پشتیبانی و معاونت آموزشی، مجموعه ورزشی شهید ابراهیم هادی در دانشگاه، افتتاح شد.

■ پیش بینی پشتیبانی از ۹۰۰ کد درسی

رئیس دانشگاه بین المللی امام رضا(ع) درباره ظرفیت های این مجموعه اظهار کرد: این مجموعه دارای سه سالن ورزشی مجزا است؛ یک سالن به تنیس روی میز اختصاص دارد، سالن دیگر برای آموزش شطرنج و برگزاری کلاس های عمومی در نظر گرفته شده و سالن بزرگ تر نیز امکان برگزاری ورزش های زمینی، کراس فیت و بدن سازی را فراهم می کند.

دانشی فر گفت: امیدواریم این مجموعه در نیمسال جاری بتواند در ساعت ها و روزهای مختلف، از حدود ۹۰۰ کد درسی دانشگاه پشتیبانی کند و بخشی از نیازهای آموزشی حوزه ورزش را پوشش دهد.

وی در پایان از افرادی که در برنامه ریزی، اجرا و ارزیابی این طرح مشارکت داشتند، قدردانی کرد.

■ توسعه فضای ورزشی در محیط دانشگاه

وحید ساعتچیان، عضو هیئت علمی گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه بین المللی امام رضا(ع) نیز با قدردانی از حمایت های رئیس دانشگاه و مدیر پشتیبانی و عمومی دانشگاه گفت: فضایی که امروز به مجموعه ورزشی اختصاص یافته، پیش از این مرکز نوآوری دانشگاه بود و فعالیت های پژوهشی این حوزه را پوشش می داد.

وی افزود: مرکز نوآوری اکنون به طبقه اول ساختمان آموزشی منتقل شده و فعالیت های پژوهشی مرتبط همچنان در دانشگاه ادامه دارد، اما ایجاد فضای ورزشی در محیط دانشگاه، اقدامی ماندگار است که علاوه بر افزایش سرانه ورزشی دانشجویان، می تواند در آینده، آثار اجتماعی نیز به همراه داشته باشد.

ساعتچیان همچنین از حمایت های اعضای هیئت رئیسه دانشگاه، به ویژه رئیس دانشگاه بین المللی امام رضا(ع) در مسیر ایجاد این مجموعه ورزشی قدردانی کرد.

■ میناب؛ شهری که سرخ شد

تا پیش از ۹ اسفند ۱۴۰۴، میناب شهری در نقشه ایران بود. شهری که خیلی از ما حتی نامش را نشنیده بودیم، چه برسد به آنکه پیش بینی کنیم پس از این روز، میناب و کودکان مدرسه شجره طیبه، زخمی بزرگ بر پیکر ایران زمین خواهند بود. می شود حدس زد پیش از ۱۰ صبح در مدرسه چه خبر بوده است. لاید بچه ها رنگ اول را گذرانده بودند و بعد از رنگ تفریح، منتظر رنگ دوم بوده اند. رنگی که در صدای انفجار حدود ساعت ۱۰ صبح گم شد. مدرسه شجره طیبه در فاصله زمانی میان ساعت ۱۰ تا ۱۰:۴۵ صبح هدف قرار گرفت. پس از آن فاجعه، مدرسه شجره طیبه به محلی برای زنده نگه داشتن یاد شهدای دانش آموز تبدیل شده است. خانواده ها در اینجا تلاش می کنند با واقعیتی کنار بیایند که هنوز باورکردنی نیست. اینکه چگونه حدود ۱۲۰ کودک آن ها، درست پس از آنکه برای یک روز عادی درس خواندن به مدرسه رسیده بودند، جان باختند. از آن روز نه تنها زندگی در میناب دگرگون شده، که مناسبت های تقویمی نیز معنای دیگری پیدا کرده اند. تصور کن روز جهانی کودک باشد و تودر میناب داغدار ۱۲۰ شهید باشی

گزارش

که کودک بودند.

بنیاد کرامت رضوی در این روز، اجرای رویدادی با عنوان «ستاره های میناب» را بر عهده داشت؛ طرحی که در ظاهر، یک آیین بزرگداشت در گلزار شهدای کوچک این شهر است، اما بررسی جزئیات آن نشان می دهد این گردهمایی بخشی از یک راهبرد هشت گانه با محوریت بازتوانی روانی، اقدامات عمرانی و حمایت های معیشتی در منطقه به شمار می رود.

■ فراتر از یک گردهمایی؛ شبی به یادماندنی از جنس مهر رضوی

فلاسی درباره اهداف این برنامه و چگونگی اجرای آن می گوید: ما در آستان قدس رضوی، خود را خادمان داغداران این حادثه می دانیم. برنامه «ستاره های میناب» تنها یک گردهمایی نیست؛ یک میثاق است میان ما و این فرشتگان شهید. می خواهیم در روز جهانی کودک، یادآور شویم این کودکان نه در زیر خاک، بلکه در بالاترین جایگاه قرب، به تماشای ما نشسته اند.

سرپرست معاونت خدمات اجتماعی بنیاد کرامت رضوی در ادامه با اشاره به بخش های هنری برنامه خاطر نشان کرد: در این مراسم، گروه های هنری استان هرمزگان با زبان هنر، قصه غربت و مظلومیت این عزیزان را روایت کردند و محمد حامد مدرس و احسان مهدی، اجرای برنامه را با نگاهی به حماسه ایثار بر عهده داشتند.

این برنامه پنجشنبه شانزدهم مهرماه ۱۴۰۵، همزمان با اقامه نماز مغرب و عشا، در محل مزار شهدای دانش آموز میناب برگزار شد و به گفته فلاسی، خادمان آستان قدس رضوی مشتاقانه میزبان مردم بودند تا در جوار مزار

روایتی از رویداد «ستاره های میناب» که در روز جهانی کودک در گلزار شهدای میناب برگزار شد

شب‌ی نورانی از جنس مهر رضوی

عباد نگاره دوست - عکس رضوی

۳. پایش سلامت و خدمات درمانی هدفمند: اجرای

طرح «نذر شفا» که با تمرکز بر غربالگری و تأمین نیازهای درمانی کودکان منطقه، به ویژه در حوزه های بینایی سنجی، شنوایی سنجی و اعطای تجهیزاتی چون عینک و سمک، مداخله ای بالینی در بهداشت عمومی میناب ایجاد کرده است.

۴. مداخلات تخصصی روان شناختی: تأسیس کلینیک مشاوره تخصصی در میناب با هدف ارائه خدمات روان درمانی و مشاوره ای روزانه به بازماندگان حادثه برای مدیریت تروما و بازگشت به روال زیست معمول.

۵. امنیت غذایی: توزیع ۲هزار بسته معیشتی میان خانوارهای کمتر برخوردار و آسیب دیده از پیامدهای اقتصادی این واقعه.

۶. حمایت های حقوقی و مالی مستمر: پیگیری وضعیت پرونده های حمایتی و برقراری مقرری های لازم برای توانمندسازی اقتصادی خانواده های داغدار.

۷. اقامت های درمانی و فرهنگی: میزبانی دوره ای از خانواده های شهدا، مصدومان و بازماندگان در مشهد به منظور تغییر فضای روانی و تقویت انسجام خانوادگی.

۸. فعال سازی ظرفیت های فرهنگی محلی: برپایی هشت

ایستگاه خدمت رسانی و اجرای برنامه های نشاط اجتماعی با استفاده از نیروهای داوطلب بومی در سطح شهر.

می دانیم وقتی حادثه ای جان کودکان را می گیرد، سرمایه اجتماعی و امید جمعی در آن منطقه آسیب می بیند.

بنیاد کرامت رضوی با ترکیب ابزارهای مختلف—از ساخت مدرسه تا درمان و مشاوره—تلاش کرد روز کودک را در میناب به مبدی برای همراهی و همدلی با مردم و خانواده های داغدار شهدا تبدیل کند.

ستاره های درخشان میناب، دوشادوش خانواده های معزز شهدا، شبی به یادماندنی از جنس مهر رضوی را رقم بزنند؛ چرا که هر کجا نام امام مهربانی ها باشد، امید دوباره جوانه می زند. ساختار برنامه به گونه ای طراحی شده بود که عناصر بومی و مذهبی را در کنار یکدیگر قرار دهد؛ از قرآنت قرآن توسط قاری نوجوان، سبحان نعیمی تا سخنرانی حجت الاسلام سیدرضا موسوی واعظ درباره ابعاد معنوی ایثار و شکیبایی جمعی. همچنین مرثیه خوانی روح الله رحیمیان و مجتبی عابدینی و اجرای صحنه ای گروه های هنری هرمزگان با مدیریت محمد حامد مدرس و احسان مهدی، بخش های دیگر این رویداد بودند.

■ در کنار میناب، از همدلی تا بازسازی اجتماعی

آنچه حضور بنیاد کرامت رضوی در میناب را از اقدامات نمادین متمایز می کند، تمرکز بر طرح های توسعه ای ملموس است. فلاسی در گفت وگوی خود تشریح می کند: رویداد روز جهانی کودک، درواقع ایستگاه پایانی با صرفاً نمایشی از یک پروژه هشت مرحله ای نیست، بلکه بخشی از زنجیره ای به هم پیوسته از خدمات عمرانی، درمانی و مشاوره ای به شمار می رود.

۱. توسعه زیرساخت های آموزشی: ساخت هشت باب مدرسه با نام «شجره طیبه رضوی» نه تنها در شهرستان میناب، بلکه در هفت استان کم برخوردار دیگر کشور، اقدامی است که نام این دانش آموزان را به توسعه فضاهای آموزشی استاندارد پیوند زده است.

۲. بازطراحی معماری مزار شهدا: اجرای طرح معماری ملی برای مزار شهدای دانش آموز در میناب با هدف ایجاد بستری هویتی و فرهنگی برای شهروندان.

■ مادری از دیار آفتاب و پدیری امیدوار در پناه پرچم سبز

اما تنها عروسکان میهمان این رویداد نبودند. در گوشه ای دیگر، خادمان کشیک حرم مطهر، پرچم متبرک و سبزپوش بارگاه شمس الشمس(ع) را گشودند. بوی عود ملایم و عطر متبرک حرم مطهر، بوی تند الکل و دارو را برای ساعتی پوشاند.

در گوشه یکی از اتاق ها، زنی با لباس سوزن دوزی شده و چشمانی که ردی از خستگی راههای دور را بر خود داشت، تکیه داده بود به دیوار. از زاهدان آمده بود؛ همراه با فرزندی که باید تن کوچکش را به تیغ جراحی می سپرد. وقتی پرچم سبز جلو آمد، زن دست های خسته اش را بر مخمل سبز کشید، سرش را روی آن گذاشت و شانه هایش لرزید. خادم تکه ای نبات متبرک به او داد. زن نبات را روی چشم هایش گذاشت و زیر لب گفت: «اول بچه های دیگران، بعد بچه من...»؛ دعایی خالص و دور از خودخواهی، درست در جایی که امیدها هر متزلزل ترین شکل خود قرار دارند. کمی آن طرف تر، پدیری مستأصل ایستاده بود؛ یک دستش به بطری دارویی بود که تازه از داروخانه بخش تحویل گرفته بود و دست دیگرش، گوشه پرچم را گرفته بود. دارویی در دست برای درمان و امیدی در دل متصل به آسمان برای شفا. اونه کلامی می گفت و نه گلایه ای داشت؛ فقط نگاهش میان ظرف دارو و نام منقش بر پرچم می چرخید.

■ پلی میان دارالشفا و تخت های بیمارستان

صدای صلوات خاصه، آهسته و شبیه یک لالایی گرم، در فضای بخش پیچید. خادمان حرم مطهر طوری قدم برمی داشتند که انگار صحن های حرم منور، حالا در راهروهای بخش اطفال گسترده شده است. سیدعلی منوچهری، از دربانان کشیک پنجم با چشمانی که خودش هم تلاش می کرد اشک هایش را از نگاه نگران خانواده ها پنهان کند، این حضور را یک «پل» می دانست؛ پلی میان کودکانی که پای رفتن به زیارت را ندارند و اممی که می گویند پناه غریبان است.

مهديه بیات، از مر میان رواق، با چشمان درخشانش عروسک ها را روی تخت نوزادی که بی تابی می کرد، تکان می داد تا خوابش آرام شود. او خوب

می دانست در روز جهانی کودک، بزرگ ترین هدیه به این بچه ها، فرصت اندکی شادمانی برای فراموشی درد بیماری است. فرصتی برای آنکه به یاد بیاورند آن ها پیش از آنکه «بیمار» باشند، «کودک» هستند.

■ ردپای امید روی ملحفه های سفید

ساعت عبادت ربه پایان بود. خادمان آرام آرام آمده رفتن می شدند. اما هوای بخش، دیگر آن هوای پیش از ظهر نبود. روی تخت ها، ردپای امید جا مانده بود: دخترکی کلاه گیس عروسکش را شانه می زد، مادری نبات تبرکی را در آب حل می کرد تا آرام آرام به دهان پسرش بریزد و پدیری در خلوت گوشه اتاق، پیشانی اش دیگر آن قدرها پر از چین و چروک غم نبود.

پرچم سبز جمع شد، اما رایحه اش در بیمارستان اکبر ماندگار شد. آرزوی مشترکی در نگاه خادمان، کادر درمان و خانواده ها دیده می شد؛ آرزویی ساده اما به وسعت زندگی: اینکه به زودی، همین دست های کوچک و رنجور که امروز از زیر سوزن سیرم به سوی پرچم سبز دراز شدند، در صحن انقلاب یا آزادی، در حالی که کاملاً سالم هستند و بادبادکی به دست دارند، برای کیوتراهای حرم دست تکان دهند.

